

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Quæst. 22. Quænam excommunicatio intelligatur, si simpliciter dicatur, sub excommunicatione: & quid, si dicatur anathema.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

bitare, v. g. excommunicamus talis loci Decanum, Prætozem.

III. Licet dicatur, Excommunicamus Petrum, v. g. incendiarium & ejus complices, scilicet Petrus vitandus est, non verò alii, etiam notorii, quia sententia quoad illos, est tantum generalis & non specialis contra certam personam.

IV. Non teneris vitare eum, qui privatim in conclavi est denunciatus, quia id non est factum publicè, ad hoc enim requiritur, ut sententia legatur vel affigatur aliquo loco celeberrimo, v. g. in templo tempore concionis vel alio pro more regionis.

A D D E N D A.

177. **Q**uest. 22. *Quenam excommunicatio intelligitur, si simpliciter dicatur, sub excommunicatione: Si quid, si dicatur, anathema. R. Per excommunicationem simpliciter, intelligitur major non minor, sic enim habetur Cap. Si quem, 59. de sent. excomm. & hoc ipsum consuetudo declarat, uti testantur plurimi cum Castrop. d. 2. p. n. 3. Dicast. d. 2. n. 23. Engel. l. 5. tit. 39. num. 1. Krim. 1855. Per anathema autem, quo notum utitur Trid. in Canonibus, intelligitur excommunicatio etiam major, sed simul significat major solennitas in ferendo, secundum d. num. 16.*

Obji. In pœnalibus & odiosis benigniora sequenda, ergo quando dicitur excommunicamus, intelligi debet minor & non major. R. Benigniora sunt sequenda, nisi leges & Canones oppositum declarent, uti, secundum dicta, in

nostro casu : Unde etiam, quando Cap. 1. De ex-
communicationibus in 6. dicitur, Si quis in iudicio excommu-
nicationem opponat, illius speciem declarare debet, in-
telligitur de majori, an nempe sit ex delicto hoc
vel illo, ex violatione ecclesie, ex percussione
Clerici &c.

Q. 23. Quid notandum sit circa eos, qui dicuntur 178.

notorie excommunicari, denunciati, vitandi. R. §. 1.
Notorium Juris improprie dicitur, quod Jus
evidenter presumit ex conjecturis ab ipso Jure
inductis. Notorium Juris proprie est, quod no-
tum est, vel per sententiam Judicis, vel per con-
fessionem Rei in iudicio, vel per testium depo-
sitionem in iudicio. Notorium facti est, quod
notum est per magnum numerum personarum,
vel per majorem partem communitatis, qua
factum evidenter novit : Et de his fuse disputat
Pignat. tom. 10. consult. 115.

§. 2. Suar. & alii cum Dicast. d. 2. n. 425. pu- 179.

tant eum, qui v. g. percussit Clericum, esse no-
torie excommunicatum, & consequenter vi-
tandum illi, qui vidit eum percutientem quam-
vis id necdum sit aliis hominibus notum, ad
hoc enim ut vitetur, putant satis esse, si notorie
alicui constiterit, quod percusserit : sed proba-
bilius contradicunt Castrop. d. 2. p. 4. n. 7. Pignat.
n. 49. & alii, quia Concilium Constantiense ait, salvo,
si quem pro sacrilega manuum injectione in Clericum,
sententiam latam a Canone adeo notorie constiterit in-
currisse, quod factum non possit aliqua tergiversatione
velari, nec aliquo suffragio excusari, ergo videtur re-
quirere, ut sit simpliciter notorium, quod in
censuram istam inciderit, ergo debet multis ef-
fecte notum, ita ut in iudicio negari non possit : Et
cum hac interpretatio sit favorabilis animabus,
præ-

r.
ii
ix
iiii